ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଡି. ଆର୍. ଆର୍. ଶାସ୍ତ୍ରୀ

22, ନଭେମ୍ବର, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

ପେନସନ-ଉଦାରୀକୃତ ପେନସନ ଯୋଜନା-ବିକଳ୍ପ ବିଷୟରେ ରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନଥିଲା-ବିକଳ୍ପ ତାରିଖ ଶେଷ ହେବା ପରେ ନିବେଦନ ପତ୍ର -ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ-ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାର ମଞ୍ଜୁର-କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାରଣ ସୂଚିତ ହୋଇନାହିଁ-ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ କର୍ମଚାରୀ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହକଦାର-ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାର ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ-ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା କର୍ମଚାରୀ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା, ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ, 1972 ମସିହାରେ ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କର୍ପୋରେସନକୁ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ରେଳବାଇରେ ଥିବାବେଳେ ଅଂଶଦାୟୀ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଯୋଜନାକୁ ବାଛିଥିଲେ । ସେ ରେଳବାଇରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କର୍ପୋରେସନରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଉଦାରୀକୃତ ପେନସନ ଯୋଜନା ଚୟନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏହି ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏବଂ ସେ ବୋର୍ଡକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉ । ବୋର୍ଡ ଏହି ଅନୁରୋଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହକଦାର । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ରେଳବାଇ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ବୋର୍ଡର ଚିଠିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପେନସନ ଯୋଜନା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରିନଥିବାରୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରି ଆଇନତଃ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ସେ ଯେତେବେଳେ ରେଳବାଇ ଅଧୀନରେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଉଦାରୀକୃତ ପେନସନ ଯୋଜନା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ବାଛିବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସମାନ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଏ, ତାଙ୍କୁ ଏହି ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ମନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ :1. ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଟିପ୍ପଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ତାରିଖ ସମାପ୍ତ ହେବାର ବହୁ ସମୟ ପରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଏହି ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଭେଦଭାବ କରିବାର କୌଣସି ଆଧାର ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସମାନ ସୁଯୋଗ କାହିଁକି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାର କୌଣସି ବିଶେଷ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀ ନଥିଲେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସତ୍ୟପାଠ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନଥିରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ରଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସମାନ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବିଷୟରେ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ [153-H; 154-A; 155-C]

ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେଳ ପ୍ରଶାସନକୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବାକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରେଳବାଇ ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ଅବଧିକୁ ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କର୍ପୋରେସନ ଦ୍ୱାରା ନିଗମର ସେବାରୁ ଅବସର ନେବା ପରେ ତାଙ୍କର ପେନସନ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ପେନସନ ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ ଅବସର ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବା ଅବଧିର ଆନୁପାତିକତା ପୃଥକ ହୋଇଛି କି ଏବଂ ଯଦି ଏପରି ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଏ ତେବେ

ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରକୃତରେ ପାଉଥିବା ରାଶି ତୁଳନାରେ କୌଣସି ଅଧିକ ପେନସନ ପାଇବେ କି ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସତ୍ୟପାଠ ଶପଥ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଶପଥ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସେ କର୍ପୋରେସନରୁ ଅବସର ନେବା ପରେ କୌଣସି ପେନସନ ପାଇନାହାନ୍ତି ।

3. ଯେତେବେଳେ ସରକାର ନିଜେ ଉଦାରୀକୃତ ପେନସନ ଯୋଜନା ନେଇ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପେନସନ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ଦେଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ 22 ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପେନସନ ସୁବିଧାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 14752/1996 ।

ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 1711/1993 ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ମାଡ୍ରାସଙ୍କର 23.9.94 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ୱାଇ. ପି. ମହାଜନ ଏବଂ ଅରବିନ୍ଦ କୁମାର ଶର୍ମା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଟି. ସି. ଚିଙ୍ଗଲଭରାଜନ, ଏମ୍. ଏ. କୃଷ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ କୋକିଲା ବାଣୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ପଟ୍ଟନାୟକ । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନଟି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ମାଡ୍ରାସଙ୍କ ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 711/1993 ରେ 23 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1994 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ପାଇଥିବା ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଆବେଦନକରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପେନସନ ଯୋଜନା ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ଲାଭର ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉ ।

ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା 1950 ମସିହାରେ ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଜାରି ସେବା ରଖିବା ସମୟରେ 1972 ମସିହାରେ ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କର୍ପୋରେସନକୁ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତିରେ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ରେଳବାଇରେ ଥିବାବେଳେ ଅଂଶଦାୟୀ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଯୋଜନାକୁ ବାଛିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କର୍ପୋରେସନରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ସାମିଲ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ରେଳବାଇରୁ ତାଙ୍କ ଇସ୍ତଫା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ଏବଂ 26, ଜୁନ, 1973ରେ ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । 1973 ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ବେତନ ଆୟୋଗଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଆଧାରରେ ଉଦାରୀକୃତ ପେନସନ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡ 1974 ମସିହା ଜୁଲାଇ 22 ତାରିଖରେ ଲେଖିଥିବା ଚିଠିରେ, ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉଦାରୀକୃତ ପେନସନ ଯୋଜନା ଚୟନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା । ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡର ଚିଠି ସମସ୍ତ ଜେନେରାଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ସମସ୍ତ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ରେଳ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯିବ । ଉତ୍ତରଦାତା ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଉଦାରୀକୃତ ପେନସନ ଯୋଜନା ଏପରି ଏକ ସମୟରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ରେଳବାଇ ଅଧୀନରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଉକ୍ତ ଯୋଜନାକୁ ବାଛିବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡର ଉପରୋକ୍ତ ଚିଠିକୁ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ବିଷୟରେ ଜୁନ୍ 12,1993 ରେ ଉକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଏକ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉ ଏବଂ ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡ 13 ଜୁଲାଇ, 1993 ରେ ଏହାର ଯୋଗାଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଏହାପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଯେ 1973 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 1 ତାରିଖରେ ରେଳବାଇର ସେବାରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା 23 ଜୁଲାଇ, 1974ରେ ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡର ଚିଠି ଅନୁଯାୟୀ ପେନସନ ଯୋଜନାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆହୁରି ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ବୋର୍ଡର ଚିଠିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିବୃତି ସତ୍ତ୍ୱେ ଯାହା ଦର୍ଶାଉଥିଲା ଯେ ଏହା ସମସ୍ତ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯିବା ଉଚିତ, ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇ ନାହିଁ ଯାହା କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହା ମଧ୍ୟ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ରେଳ

କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଅଧିକାର ତାରିଖ ସମାପ୍ତ ହେବାର ବହୁ ସମୟ ପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଭେଦଭାବ କରିବାର କୌଣସି ଆଧାର ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଭାରତ ସଂଘ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରୀ ମହାଜନ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ 1974 ମସିହା ଜୁଲାଇ 23 ତାରିଖରେ ବୋର୍ଡର ଚିଠିରେ ଦର୍ଶା ଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପେନସନ ଯୋଜନା ଚୟନ କରିବା ଲାଗି ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ବିକଳ୍ପକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିନଥିବାରୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆଇନତଃ ତ୍ରୁଟି କରି ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ କୌଣସି ବିଶେଷ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ ଯେ କାହିଁକି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ରେଳ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସମାନ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ପରିଲକ୍ଷିତ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଶ୍ରୀ ମହାଜନ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ କୃଷ୍ଣ କୁମାରଙ୍କ ମାମଲା (1990) 4 ଏସ. ସି. ସି. 207ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲା *ମେ 6,1995* ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହେଲା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଗଲା ଯେ ସରକାର ନିଜେ ଜଣେ କେ. ଭି. କସ୍ତୁରୀଙ୍କୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 19,1994 ର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସମାନ ସୁବିଧା ଆଦେଶ କରିଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ସେ 1973 ରେ ଅବସର ନେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ସରକାରଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ କସ୍ତୁରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ କରିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାମଲା କିପରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମାମଲାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଭାରତ ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଆଉ କୌଣସି ସତ୍ୟପାଠ ପତ୍ର କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଶ୍ରୀ କେ. ଭି. କସ୍ତୁରୀଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା । ଯାହା ହେଉ, ଯେତେବେଳେ 20 ଅଗଷ୍ଟ, 1996 ରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପୁନର୍ବାର ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ରେଳବାଇରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇ ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କର୍ପୋରେସନ୍ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବପରେ ସେ ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଧୀନରେ ଉପଲବ୍ଧ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ

କର୍ପୋରେସନ୍ 1952 ରୁ ସମଗ୍ର ସେବା ଅବଧିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଉତ୍ତରଦାତାର ପେନସନ ସ୍ଥିର କରିସାରିଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ଦାଖଲକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେଳ ପ୍ରଶାସନକୁ ଏହା ସୂଚିତ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ ଯେ 1950 ରୁ 22, ଜୁଲାଇ, 1972 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଳବାଇ ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ଅବଧିକୁ ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କର୍ପୋରେସନ ଦ୍ୱାରା ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କର୍ପୋରେସନର ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେବା ପରେ ତାଙ୍କ ପେନସନ ସ୍ଥିର କରିବାରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା କି ଏବଂ ପେନସନ ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ 1950ରୁ 31,ଜୁଲାଇ, 1972 ଏବଂ 1, ଅଗଷ୍ଟ, 1972ରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାକିରି ଅବଧିର ଅନୁପାତିକତାକୁ ପୃଥକ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଏହିପରି ଗଣନା କରାଯାଏ ତେବେ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରକୃତରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ରାଶି ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ଅଧିକ ପେନସନ ପାଇବେ କି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଉ କୌଣସି ଶପଥ ପତ୍ର କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସେ ହେଭି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କର୍ପୋରେସନରୁ ଅବସର ନେବା ପରେ କୌଣସି ପେନସନ ପାଇନାହାନ୍ତି କାରଣ କର୍ପୋରେସନର ନିଜର କୌଣସି ପେନସନ ଯୋଗ୍ୟ ଯୋଜନା ନଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଆଧାରରେ ଏବଂ 1994 ମସିହାରେ ଶ୍ରୀ କେ. ଭି. କସ୍ତୁରୀଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଶେଷ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣର ଅଭାବରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆକ୍ଷେପିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଆମର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଆମେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ଦେଖୁନାହୁଁ । ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରାୟ 22 ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସରକାର ନିଜେ ଉଦାରୀକୃତ ପେନସନ ଯୋଜନା ନେଇ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପେନସନ ଯୋଜନାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ପେନସନ ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ 23 ଜୁଲାଇ, 1974 ରେ ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡର ଚିଠି ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତାର ଅନୁପାଳନ ପରେ ଜୁଲାଇ 31,1972 ର ପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ପେନସନ ଗଣନା କରାଯିବ । ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବ୍ୟୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

S.V.K.I. — ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।